

Środa, 20 stycznia 2021 r.

P9_TA(2021)0007

Wzmocnienie jednolitego rynku: przyszłość swobodnego przepływu usług

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 stycznia 2021 r. w sprawie wzmocnienia jednolitego rynku: przyszłość swobodnego przepływu usług (2020/2020(INI))

(2021/C 456/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym ⁽¹⁾ („dyrektywa usługowa”),
- uwzględniając dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽²⁾ („dyrektywa o kwalifikacjach zawodowych”),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/67/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie egzekwowania dyrektywy 96/71/WE dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, zmieniającą rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/957 z dnia 28 czerwca 2018 r. zmieniającą dyrektywę 96/71/WE dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/958 z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie analizy proporcjonalności przed przyjęciem nowych regulacji dotyczących zawodów ⁽⁵⁾ („dyrektywa w sprawie analizy proporcjonalności”),
- uwzględniając rozporządzenie (UE) 2018/1724 z dnia 2 października 2018 r. w sprawie utworzenia jednolitego portalu cyfrowego w celu zapewnienia dostępu do informacji, procedur oraz usług wsparcia i rozwiązywania problemów, a także zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 („rozporządzenie w sprawie jednolitego portalu cyfrowego”) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej ⁽⁷⁾ („dyrektywa w sprawie transgranicznej opieki zdrowotnej”),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie pakietu dotyczącego jednolitego rynku ⁽⁸⁾,
- uwzględniając badanie z lutego 2019 r. zlecone przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów pt. „Wkład we wzrost gospodarczy: jednolity rynek usług – zapewnianie korzyści ekonomicznych obywatelom i przedsiębiorstwom”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 kwietnia 2018 r. pt. „Europejski sektor handlu detalicznego odpowiadający potrzebom XXI wieku” (COM(2018)0219),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 marca 2020 r. w sprawie określenia i usuwania barier na jednolitym rynku (COM(2020)0093),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 marca 2020 r. w sprawie długofalowego planu działania na rzecz lepszego wdrażania i egzekwowania przepisów dotyczących jednolitego rynku (COM(2020)0094),

⁽¹⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 159 z 28.5.2014, s. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 173 z 9.7.2018, s. 16.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 173 z 9.7.2018, s. 25.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 388 z 13.11.2020, s. 39.

Środa, 20 stycznia 2021 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 maja 2020 r. pt. „Skoordynowane podejście etapowe zmierzające do przywrócenia swobody przemieszczania się i zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych – COVID-19” (C(2020)3250),
  - uwzględniając zalecenie Rady z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie propagowania automatycznego wzajemnego uznawania kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia i szkolenia na poziomie wyższym i średnim II stopnia oraz efektów uczenia się osiągniętych w okresach nauki za granicą⁽⁹⁾,
  - uwzględniając pismo premierów państw członkowskich do przewodniczącego Rady Europejskiej z dnia 26 lutego 2019 r., odnoszące się do rozwoju jednolitego rynku w przyszłości,
  - uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 14 marca 2016 r. pt. „Czy Komisja zapewniła skuteczne wdrożenie dyrektywy usługowej?”,
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
  - uwzględniając opinię Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A9-0250/2020),
- A. mając na uwadze, że dyrektywa usługowa i dyrektywa w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych są kluczowymi narzędziami służącymi zapewnieniu swobodnego przepływu usług w Unii Europejskiej, lecz pewien potencjał jednolitego rynku usług nadal pozostaje niewykorzystany;
- B. mając na uwadze, że usługi przynoszą 73 % unijnego PKB i mają 74-procentowy udział w zatrudnieniu⁽¹⁰⁾, a fakt ten wypukla to, że aż 9 na 10 nowych miejsc pracy w Unii Europejskiej powstaje w tym sektorze, podczas gdy udział usług w handlu wewnątrzunijnym wynosi zaledwie około 20 % i generuje jedynie 6,5 % PKB UE; mając na uwadze, że według badań potencjalne korzyści związane z pogłębieniem jednolitego rynku usług dzięki skutecznemu wdrażaniu i lepszej harmonizacji przepisów mogą wynieść do 297 mld EUR, co odpowiada 2 % unijnego PKB; mając na uwadze, że usługi generują 27 %⁽¹¹⁾ wartości dodanej towarów wytwarzanych w UE oraz że 14 mln miejsc pracy wspierających produkcję znajduje się w sektorze usług; mając na uwadze, że istnieje szereg usług, które charakteryzują się złożonymi łańcuchami dostaw i w związku z tym są mniej narażone na zmiany w wymianie handlowej;
- C. mając na uwadze, że równoważenie swobód gospodarczych, praw socjalnych, interesów konsumentów, pracowników i przedsiębiorstw oraz interesu ogólnego ma zasadnicze znaczenie dla ram jednolitego rynku; mając na uwadze, że dostosowanie wzrostu gospodarczego do jakościowych aspektów rozwoju, takich jak poprawa jakości i bezpieczeństwa życia oraz wysoka jakość usług, ma kluczowe znaczenie dla oceny rozwoju jednolitego rynku i powinno przynieść dalszą poprawę w zakresie praw konsumentów i pracowników;
- D. mając na uwadze, że wysokiej jakości usługi leżą w interesie konsumentów, a fragmentacja jednolitego rynku w wyniku nieuzasadnionych przepisów krajowych i niektórych praktyk biznesowych, powodujących między innymi mniejszą konkurencję, nie tylko utrudnia działalność gospodarczą, ale również szkodzi konsumentom, którzy mają mniej możliwości wyboru i płacą wyższe ceny;
- E. mając na uwadze, że dyrektywa usługowa, która obejmuje około dwie trzecie działalności usługowej, wyklucza, całkowicie lub częściowo, z zakresu jej stosowania – zgodnie ze szczególnymi ramami regulacyjnymi leżącymi w interesie ogólnym, art. 2 protokołu 26 do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i art. 14 TFUE – usługi społeczne, usługi zdrowotne i inne usługi publiczne; mając na uwadze, że może istnieć potrzeba, żeby państwa członkowskie zapewniali, zlecały i organizowały usługi świadczone w interesie ogólnym zgodnie z lokalnymi wymogami i warunkami w celu zaspokojenia potrzeb użytkowników na jak najniższym poziomie lokalnym;
- F. mając na uwadze, że UE stoi obecnie w obliczu recesji i rosnącego bezrobocia spowodowanych pandemią COVID-19, oraz mając na uwadze, że pogłębienie jednolitego rynku usług jest podstawowym sposobem na zwiększenie przepływów handlowych UE i poprawę łańcuchów wartości, a tym samym wniesienie wkładu we wzrost gospodarczy;

⁽⁹⁾ Dz.U. C 444 z 10.12.2018, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Eurostat, „Gospodarka europejska od początku tysiąclecia”, Unia Europejska, Bruksela, 2018 r.

⁽¹¹⁾ Rytter Synesen, E. i Hvidt Thelle, M., „Making EU Trade in Services Work for All” [Unijny handel usługami korzystny dla wszystkich], Copenhagen Economics, Kopenhaga, 2018 r.

Środa, 20 stycznia 2021 r.

- G. mając na uwadze, że pracownicy sektora usług, którzy niestrudzenie pracowali przez całą pandemię COVID-19 w Unii Europejskiej, doświadczają negatywnych skutków z powodu poważnego braku bezpieczeństwa ekonomicznego lub narażenia na pierwszej linii; mając na uwadze, że istnieje konieczność zajęcia się tą kwestią na szczęblu UE;
- H. mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny należycie i terminowo wdrożyć zmienioną dyrektywę dotyczącą delegowania pracowników⁽¹²⁾ i monitorować jej stosowanie, by chronić pracowników w okresie delegowania i zapobiegać wszelkim nieuzasadnionym ograniczeniom swobody świadczenia usług poprzez ustanowienie obowiązkowych przepisów dotyczących warunków pracy oraz ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników;
- I. mając na uwadze, że bardziej zintegrowany i wzajemnie powiązany rynek usług jest niezbędny, aby zrealizować Europejski filar praw socjalnych, stawić czoła zmianie klimatu, zbudować zrównoważoną gospodarkę, obejmującą handel cyfrowy, i uwolnić pełen potencjał Europejskiego Zielonego Ładu;
- J. mając na uwadze, że różne decyzje regulacyjne zarówno na szczęblu unijnym, jak i krajowym oraz niedoskonała i nieodpowiednia transpozycja i wdrażanie istniejących przepisów stwarzają lukę w ich egzekwowaniu, ponieważ niewłaściwe wdrożenie przepisów może również prowadzić do niemożności ich skutecznego egzekwowania; mając na uwadze, że spójne i jasne prawodawstwo jest warunkiem wstępnym usunięcia przeszkód w swobodnym przepływie usług; mając na uwadze, że naruszenia przepisów dotyczących usług mogą być trudne do wykrycia i wyeliminowania za pomocą istniejących mechanizmów egzekwowania, zwłaszcza na szczęblu lokalnym;
- K. mając na uwadze, że procedury administracyjne, rozbieżne przepisy krajowe, a zwłaszcza przeszkody w dostępie do niezbędnych informacji skomplikowały prowadzenie handlu transgranicznego, w szczególności w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP); mając na uwadze, że w celu zwiększenia transgranicznego handlu usługami należy lepiej promować istniejące narzędzia służące wspieraniu potrzeb mniejszych przedsiębiorstw, takie jak portal „Twoja Europa – Przedsiębiorstwa”, centra rozpatrywania spraw SOLVIT, pojedyncze punkty kontaktowe, portale administracji elektronicznej, jednolity portal cyfrowy i inne instrumenty;
- L. mając na uwadze, że nie istnieje ogólnounijny system systematycznego gromadzenia danych, który dostarczałby odpowiednie dane na temat pracowników mobilnych i umożliwiłoby im ustalenie statusu zabezpieczenia społecznego oraz ubieganie się o różne nabyte przez nich uprawnienia; mając na uwadze, że dostęp do informacji o obowiązujących przepisach, a także skuteczne przestrzeganie, monitorowanie i egzekwowanie są koniecznymi warunkami sprawiedliwej mobilności i walki z nadużyciami systemu; mając na uwadze, że należy zatem promować i wykorzystywać, zgodnie z przepisami o ochronie danych, technologie cyfrowe, które mogą ułatwić monitorowanie i egzekwowanie przepisów chroniących prawa pracowników mobilnych;
- M. mając na uwadze, że brak automatycznych narzędzi uznawania dyplomów, kwalifikacji, umiejętności i kompetencji przez państwa członkowskie ma negatywny wpływ na mobilność osób uczących się, praktykantów, absolwentów i wykwalifikowanych pracowników, utrudniając przepływ idei w UE oraz rozwój potencjału innowacyjnego gospodarki UE i prawdziwie zintegrowanego europejskiego jednolitego rynku;

Usuwanie barier w obrębie jednolitego rynku

1. podkreśla, że wspieranie jednolitego rynku, w tym swobodnego, uczciwego i bezpiecznego przepływu usług i osób, ochrony konsumentów i ścisłego egzekwowania prawa UE, ma zasadnicze znaczenie dla zwalczania kryzysu gospodarczego wywołanego przez COVID-19; wzywa wszystkie państwa członkowskie do jak najszybszego złagodzenia nieuzasadnionych i nieproporcjonalnych barier uniemożliwiających swobodny przepływ usług w obrębie jednolitego rynku; wyraża ubolewanie, że w zaproponowanym przez Komisję planie odbudowy nie przewiduje się żadnego specjalnego finansowania związanego z przepływem usług i nie dostrzega się jego znaczenia jako narzędzia ożywienia gospodarczego;
2. podkreśla, że w całej Unii Europejskiej przedsiębiorstwa i pracownicy powinni mieć możliwość swobodnego przemieszczania się w celu oferowania swoich usług, lecz niewystarczające wdrożenie i egzekwowanie przepisów dotyczących jednolitego rynku, nieodpowiednie procedury elektroniczne, nieuzasadnione ograniczenia regulacyjne dla usługodawców i przeszkody w dostępie do zawodów regulowanych nadal tworzą bariery, które pozbawiają obywateli miejsc pracy, konsumentów możliwości wyboru, a przedsiębiorców, zwłaszcza MŚP, mikroprzedsiębiorstwa i osoby

⁽¹²⁾ Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. L 18 z 21.1.1997, s. 1).

Środa, 20 stycznia 2021 r.

samozatrudnione, szans; wzywa państwa członkowskie do ograniczenia niepotrzebnych wymogów i do cyfryzacji procesu dokumentowania transgranicznego świadczenia usług; zwraca uwagę na rosnące znaczenie serwicyzacji, tj. coraz większą rolę usług w sektorze wytwórczym, oraz podkreśla, że bariery w handlu usługami w coraz większym stopniu stają się przeszkodą w produkcji; podkreśla, że pełne wdrożenie i egzekwowanie dyrektywy usługowej może przyczynić się do zmniejszenia barier w handlu i zwiększenia wewnątrzunijnego handlu w sektorze usług; wzywa Komisję, aby ustaliła harmonogram konkretnych działań związanych z wnioskami zawartymi w komunikatach Komisji z 10 marca 2020 r. w sprawie określenia i usuwania barier na jednolitym rynku (COM(2020)0093) oraz w sprawie długofalowego planu działania na rzecz lepszego wdrażania i egzekwowania przepisów dotyczących jednolitego rynku (COM(2020)0094);

3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że harmonizacja kwalifikacji poprzez wzajemne uznawanie, zainspirowana dyrektywą w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, była w przypadku kilku zawodów udana, i zachęca państwa członkowskie, aby ponownie rozważyły i skoordynowały przepisy regulujące wymogi dotyczące podejmowania i wykonywania konkretnych rodzajów działalności lub zawodów; podkreśla, że należy poprawić porównywalność poziomu kwalifikacji zawodowych, tak aby zapewnić łatwiejsze przejście w kierunku wzajemnego uznawania w sektorze usług w całej Unii kwalifikacji uzyskanych w procesie kształcenia i szkolenia zawodowego;

4. podkreśla, że europejska legitymacja zawodowa jest stosowana tylko w przypadku pięciu zawodów regulowanych i w związku z tym nie jest w pełni wykorzystywana; wzywa zatem Komisję, aby zwiększyła liczbę zawodów, w których stosuje się europejską legitymację zawodową, obejmując nią w szczególności inżynierię;

5. przypomina o szczególnym statusie zawodów regulowanych na jednolitym rynku oraz o ich roli w ochronie interesu publicznego; podkreśla, że taki szczególny status nie powinien być wykorzystywany do utrzymania krajowych monopolii w zakresie świadczenia usług, gdyż prowadzi to do fragmentacji jednolitego rynku;

6. zwraca uwagę, że automatyczne wzajemne uznawanie dyplomów, kwalifikacji, umiejętności i kompetencji przez państwa członkowskie miałyby również pozytywny wpływ na rynek wewnętrzny i swobodę przepływu pracowników i usług; z zadowoleniem przyjmuje gotowość państw członkowskich do wspierania automatycznego wzajemnego uznawania kwalifikacji zdobytych za granicą oraz efektów uczenia się osiągniętych w okresach nauki za granicą; wzywa jednak państwa członkowskie, aby rozszerzyły zakres wzajemnego uznawania na wszystkie poziomy edukacji oraz aby jak najszybciej udoskonalily lub wprowadziły niezbędne procedury;

7. apeluje o promowanie europejskich ram kwalifikacji i ułatwienie ich stosowania w całej Unii Europejskiej, tak aby stały się one powszechnie przyjętym instrumentem uznawania; z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji zmierzające do wyeliminowania nieuzasadnionych ograniczeń w zakresie kwalifikacji zawodowych i uważa, że Komisja, prowadząc politykę dotyczącą uchybieniu zobowiązaniom państwa członkowskiego, powinna pozostać aktywna i czujna w przypadku, gdy państwa członkowskie nie przestrzegają prawodawstwa UE w dziedzinie uznawania kwalifikacji;

8. ubolewa z powodu utrzymujących się nieuzasadnionych zawiłości prawa i barier administracyjnych w zamówieniach publicznych w dziedzinie usług w UE ze względu na różnice we wdrażaniu dyrektywy 2014/24/UE⁽¹³⁾ na szczeblu krajowym; wzywa Komisję, aby monitorowała i propagowała dalszą harmonizację sektorową i wytyczne dotyczące procedur udzielania zamówień publicznych, czego ostatecznym celem jest uzyskanie potencjalnych korzyści i zmniejszenie kosztów transgranicznych zamówień publicznych ponoszonych przez MŚP, mikroprzedsiębiorstwa i osoby samozatrudnione; podkreśla znaczenie usług, które ułatwiają wymierne zmniejszenie śladu środowiskowego UE („usługi ekologiczne”), i wzywa państwa członkowskie do zwiększenia świadomości i lepszego wykorzystania istniejących systemów promowania zrównoważonych usług w zamówieniach publicznych, aby stworzyć zrównoważoną gospodarkę o obiegu zamkniętym;

9. przypomina, że celem dyrektywy usługowej jest zapewnienie wysokiej jakości usług, zmniejszenie fragmentacji rynku wewnętrznego, pogłębienie integracji oraz wzmocnienie jednolitego rynku dzięki przejrzystości i uczciwej konkurencji, a także stworzenie przedsiębiorstwom takich warunków, aby mogły w pełni wykorzystywać potencjał i przynosić korzyści konsumentom, oraz przyczynienie się do zrównoważonego rozwoju i wzrostu i podniesienia konkurencyjności gospodarki UE;

10. uważa, że rozwój usług związanych z przełomowymi lub powstającymi technologiami wymaga odpowiedniej skali rynku, aby uzasadnić inwestycje i wspierać rozwój zaangażowanych przedsiębiorstw; zauważa, że fragmentacja rynku wewnętrznego często zniechęca do takich inwestycji;

⁽¹³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

Środa, 20 stycznia 2021 r.

11. ubolewa, że wiele innowacyjnych lub rozwijających się przedsiębiorstw po osiągnięciu określonej wielkości stara się założyć firmę poza UE, kontynuując jednocześnie działalność na jednolitym rynku; uważa, że osiągnięcie swobody świadczenia usług może przyczynić się do repatriacji produkcji do Unii Europejskiej oraz do konkurencyjności przedsiębiorstw UE na rynkach światowych;
12. zauważa, że dwie trzecie działalności usługowej objęte są zakresem dyrektywy usługowej, i zachęca Komisję do oceny i poprawy jej wdrażania, aby wzmocnić ramy prawne dotyczące jednolitego rynku;
13. przypomina, że transgraniczne usługi opieki zdrowotnej wchodzą w zakres swobody świadczenia usług zgodnie z dyrektywą w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, dyrektywą w sprawie analizy proporcjonalności i orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, pod warunkiem uznania szczególnego charakteru usług zdrowotnych i ochrony zdrowia publicznego; zauważa, że dyrektywa w sprawie transgranicznej opieki zdrowotnej została również przyjęta na podstawie art. 114 TFUE; podkreśla, że przepisy krajowe nie mogą tworzyć dodatkowych przeszkód w świadczeniu transgranicznych usług opieki zdrowotnej w stosunku do dyrektywy w sprawie transgranicznej opieki zdrowotnej, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości stosującym postanowienia traktatu dotyczące swobodnego przepływu usług; podkreśla, że należy także usunąć nieuzasadnione i nieproporcjonalne przeszkody na szczeblu krajowym i jednocześnie zapewnić wszystkim obywatelom UE wysoki poziom opieki zdrowotnej;
14. przypomina, że zasady dyrektywy usługowej i dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ułatwiają swobodny przepływ usług; wzywa Komisję do przedstawienia zaktualizowanych wytycznych dotyczących dyrektywy usługowej, aby wzmocnić egzekwowanie i harmonizację oraz przestrzeganie przepisów wśród wszystkich państw członkowskich i usługodawców;
15. uznaje szczególny status usług świadczonych w interesie ogólnym oraz potrzebę ich zagwarantowania ze względu na interes publiczny, zgodnie z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości, z uwzględnieniem zasad pomocniczości i proporcjonalności określonych w protokole nr 26 do TFUE w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym; ubolewa jednak, że niektóre państwa członkowskie nadal powołują się na nieuzasadnione względy interesu publicznego, aby uszczelnić krajowy rynek usług, których nie można uznać za usługi świadczone w interesie ogólnym lub usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym;
16. podkreśla, że takie wymogi jak bezpodstawne ograniczenia terytorialne, nieuzasadnione wymogi językowe i testy potrzeb ekonomicznych, jeśli są nadmiernie stosowane, mogą tworzyć nieuzasadnione i nieproporcjonalne przeszkody dla wymiany transgranicznej;
17. nalega, aby przeciwdziałać przywoływaniu COVID-19 jako uzasadnienia pozwalającego ograniczać swobodny przepływ usług na jednolitym rynku, chyba że jest to odpowiednio umotywowane, i zaleca Komisji, by zachowała czujność wobec nadużywania tego uzasadnienia;
18. uznając szczególny status usług publicznych i potrzebę ich zagwarantowania w interesie publicznym, ubolewa, że państwa członkowskie używają czasami pojęcia usług o charakterze nieekonomicznym świadczonych w interesie ogólnym w celu wyłączenia niektórych sektorów z zakresu stosowania zasad rynku wewnętrznego, mimo że nie jest to uzasadnione interesem ogólnym; podkreśla potrzebę sprecyzowania definicji tego terminu, aby uniknąć fragmentacji krajowej i różnych interpretacji;
19. z zadowoleniem przyjmuje wytyczne Komisji z 16 lipca 2020 r. w sprawie pracowników sezonowych dotyczące korzystania ze swobody przepływu przez pracowników przygranicznych, delegowanych i sezonowych w kontekście pandemii COVID-19 w UE oraz wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły pracownikom przygranicznym i pracownikom sezonowym możliwość przekraczania granic i zadbały jednocześnie o bezpieczne warunki pracy;
20. zauważa, że Komisja podjęła decyzję o wycofaniu wniosku dotyczącego procedury powiadomień dotyczącej usług; ubolewa, że nie udało się osiągnąć żadnego rezultatu legislacyjnego w oparciu o stanowisko Parlamentu, którego celem było zapobieganie wprowadzaniu zbędnych barier regulacyjnych w sektorze usług dzięki podejściu partnerskiemu między państwami członkowskimi a Komisją;
21. zauważa, że Komisja podjęła ostatnio decyzję o wycofaniu wniosków dotyczących e-karty usług; przypomina, że Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów odrzuciła te wnioski, które miały rozwiązać problem wciąż istniejących zawiłości administracyjnych napotykanych przez usługodawców transgranicznych; postuluje przeprowadzenie nowej oceny sytuacji, aby rozwiązać istniejące problemy administracyjne, z poszanowaniem dyrektywy usługowej, a także zasad proporcjonalności i pomocniczości;

Środa, 20 stycznia 2021 r.

22. wzywa państwa członkowskie, aby zadbały o właściwe wdrożenie i egzekwowanie obowiązujących przepisów, powiadamiały Komisję, zgodnie z art. 15 ust. 7 dyrektywy usługowej, o wszelkich nowych i projektowanych przepisach ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych ustanawiających wymogi, o których mowa w art. 15 ust. 6 dyrektywy usługowej, wraz z ich uzasadnieniem w celu uniknięcia nieuzasadnionych wymogów, a także aby wprowadziły proste elektroniczne procedury uzyskiwania dokumentów niezbędnych do transgranicznego świadczenia usług, zapewniając tym samym przedsiębiorstwom i pracownikom równe warunki działania i gwarantując najwyższy poziom ochrony konsumentów;

23. podkreśla, że wzrost mobilności transgranicznej można osiągnąć poprzez wprowadzenie w życie zasady wzajemnego uznawania, a także poprzez koordynację przepisów we wszystkich państwach członkowskich; podkreśla, że Unia Europejska wspiera i uzupełnia działania państw członkowskich w dziedzinie polityki społecznej zgodnie z art. 153 TFUE, który wyraźnie stanowi, że przepisy UE przyjęte na podstawie art. 153 nie mogą naruszać prawa państw członkowskich do określenia podstawowych zasad ich systemów zabezpieczenia społecznego i nie mogą znacząco wpływać na równowagę finansową tych systemów, a także nie mogą uniemożliwiać państwom członkowskim utrzymywania lub wprowadzania bardziej rygorystycznych środków ochronnych zgodnych z traktatami;

24. podkreśla, że osoby z niepełnosprawnościami nadal napotykały wiele przeszkód, które utrudniają lub uniemożliwiają im pełne korzystanie ze swobodnego przepływu usług; wzywa państwa członkowskie do niezwłocznego wdrożenia europejskiego aktu w sprawie dostępności, aby skutecznie usunąć przeszkody napotymane przez osoby z niepełnosprawnościami i zapewnić dostępność usług, a także odpowiednie warunki do ich świadczenia; podkreśla nadrzędne znaczenie, jakie ma stworzenie w pełni dostępnego jednolitego rynku, który zapewni równe traktowanie oraz włączenie osób z niepełnosprawnościami;

25. wzywa Komisję, aby zapewniła ustrukturyzowaną pomoc i wydała państwom członkowskim wytyczne, w jaki sposób przeprowadzać oceny ex ante proporcjonalności nowych krajowych uregulowań dotyczących usług zgodnie z dyrektywą w sprawie analizy proporcjonalności;

26. wzywa parlamenty narodowe, aby aktywnie angażowały się we wspieranie egzekwowania obowiązujących przepisów i korzystały z przysługujących im uprawnień kontrolnych wobec organów krajowych;

27. apeluje, by zainteresowane strony, środowisko biznesu i partnerzy społeczni nadal odgrywali rolę polegającą na wzywaniu rządów do ożywienia unijnego sektora usług oraz wzmocnienia zarówno sektorowej, jak i międzysektorowej interoperacyjności w dziedzinach takich jak ochrona środowiska, transport i zdrowie w dążeniu do wzajemnie powiązanych usług transgranicznych; podkreśla, że wszystkie zainteresowane strony powinny wspierać zrównoważony, sprawiedliwy i oparty na zasadach jednolity rynek usług charakteryzujący się wysokimi standardami społecznymi i środowiskowymi, usługami wysokiej jakości i uczciwą konkurencją;

Zapewnianie egzekwowania obowiązującego prawodawstwa

28. zauważa, że swobodny przepływ usług leży u podstaw jednolitego rynku i może przynieść znaczne korzyści gospodarcze, a także wysokie standardy ochrony środowiska, konsumentów i pracowników, gdy zachowana jest równowaga między gospodarką rynkową a społecznym wymiarem Unii Europejskiej, jak określono w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, pod warunkiem że właściwe organy, sądy krajowe i Komisja w wystarczającym stopniu i aktywnie egzekwują przepisy krajowe i unijne, a przedsiębiorstwa ich przestrzegają; podkreśla, że w celu zagwarantowania podstawowych zasad UE granice między państwami członkowskimi powinny pozostać otwarte; podkreśla, że każde tymczasowe przywrócenie kontroli granicznych na granicach wewnętrznych w sytuacji kryzysowej, takiej jak kryzys zdrowotny, musi odbywać się z zachowaniem ostrożności i jedynie w ostateczności oraz opierać się na dokładnej koordynacji między państwami członkowskimi, ponieważ zamykanie granic zagraża podstawowym zasadom UE, a także podkreśla, że z chwilą uchylenia krajowych przepisów dotyczących izolacji należy natychmiast skoncentrować się na zniesieniu kontroli granicznych;

29. podkreśla, że odpowiednie wdrożenie i egzekwowanie obowiązujących przepisów są korzystne dla przedsiębiorstw i konsumentów w całej Unii Europejskiej; zachęca Komisję, aby korzystała ze wszystkich dostępnych jej środków w celu pełnego egzekwowania obowiązujących przepisów oraz szybko podejmowała decyzje w sprawie skarg, żeby zapewnić skuteczne rozwiązywanie istotnych kwestii z punktu widzenia użytkownika końcowego; apeluje o rygorystyczne i bezzwłoczne przeprowadzanie ocen alternatywnych mechanizmów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wszczynanie postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w przypadku stwierdzenia naruszeń odpowiednich przepisów, zakłócających prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, oraz wprowadzania nieproporcjonalnych obciążeń;

30. podkreśla, że państwa członkowskie mogą powoływać się na nadrzędne względy interesu publicznego wyłącznie wtedy, gdy jest to prawnie uzasadnione; zwraca jednak uwagę na prawo państw członkowskich do regulowania sektora usług w ogólnym interesie publicznym w celu ochrony konsumentów i jakości usług;

Środa, 20 stycznia 2021 r.

31. wzywa Komisję, aby udoskonaliła monitorowanie wyników państw członkowskich i jakości transpozycji, wdrażania i egzekwowania przez nie przepisów, w tym roczne sprawozdanie na ten temat, oraz opracowała wraz z państwami członkowskimi, partnerami społecznymi i innymi zainteresowanymi stronami przejrzyste i partycypacyjne oceny oparte na kryteriach ilościowych i jakościowych;

32. wyraża ubolewanie, że aż dwadzieścia państw członkowskich z opóźnieniem dokonało transpozycji dyrektywy usługowej do prawa krajowego; przypomina, że zakres instrumentów, takich jak pojedyncze punkty kontaktowe, jest nadal ograniczony, a usługodawcy nie są wystarczająco informowani o wszystkich dostępnych im możliwościach; wzywa w związku z tym Komisję, aby informowała zainteresowane strony, m.in. za pośrednictwem reklamy internetowej, o możliwościach przewidzianych w dyrektywie;

33. podkreśla, że stworzenie dynamicznego rynku i równych warunków transgranicznego świadczenia usług społeczeństwa informacyjnego jest kluczowym elementem przyszłej konkurencyjności gospodarki UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w pakiecie ustawodawczym dotyczącym usług cyfrowych zajęły się utrzymującymi się barierami w transgranicznym świadczeniu usług społeczeństwa informacyjnego;

34. wzywa Komisję do bardziej zdecydowanych działań w celu zapewnienia skutecznej koordynacji i wymiany informacji między państwami członkowskimi, tak aby unikać powielania procedur i kontroli dotyczących transgranicznego świadczenia usług;

35. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby określiły strukturę i sposób działania nowo utworzonej Grupy Zadaniowej ds. Egzekwowania Przepisów dotyczących Jednolitego Rynku (SMET), w tym jego wymiar praktyczny, oraz opracowały harmonogram konkretnych działań zgodnie z priorytetami określonymi przez SMET⁽¹⁴⁾ poprzez ustanowienie nowego długoterminowego planu działania na rzecz lepszego wdrażania i egzekwowania przepisów jednolitego rynku, tak aby zmaksymalizować potencjał jednolitego rynku usług; uważa, że SMET może wnieść dodatkową wartość dzięki zapewnieniu spójnego wdrażania wszystkich strategii jednolitego rynku oraz wymiany danych i wskaźników dotyczących osiągnięć; zachęca SMET do ustanowienia otwartej i przejrzystej bazy danych dotyczącej konkretnych krajowych barier pozataryfowych oraz toczących się postępowań w sprawie naruszenia przepisów;

36. podkreśla znaczenie orzeczeń w trybie prejudycjalnym dla kształtowania prawa UE; ubolewa, że pomimo znacznego skrócenia czasu trwania postępowania prejudycjalnego średnia długość wynosząca 14,4 miesiąca⁽¹⁵⁾ jest nadal wysoka; wzywa Trybunał Sprawiedliwości, aby przeanalizował, w jaki sposób jeszcze bardziej skrócić długość postępowania w celu uniknięcia problemów dla usługodawców i usługobiorców na jednolitym rynku; podkreśla, że orzeczenia w trybie prejudycjalnym mają istotny wpływ na rozwój jednolitego rynku i na ograniczanie nieuzasadnionych barier w jego obrębie;

Lepsze informowanie o przepisach i zwiększenie ich jasności dzięki wzmocnieniu roli pojedynczych punktów kontaktowych

37. zauważa, że pandemia COVID-19 uwypukliła brak jasności przepisów oraz brak skutecznej komunikacji między państwami członkowskimi na temat szybko zmieniających się przepisów; podkreśla kluczowe znaczenie jednolitego portalu cyfrowego oraz pojedynczych punktów kontaktowych jako internetowego punktu dostępu do unijnych i krajowych informacji, procedur i usług wsparcia na jednolitym rynku, zgodnie z postanowieniami dyrektywy usługowej;

38. zaleca, aby państwa członkowskie wdrożyły jednolity portal cyfrowy w sposób przyjazny dla konsumentów i MŚP oraz przekształciły pojedyncze punkty kontaktowe będące jedynie portalami regulacyjnymi w portale w pełni funkcjonujące; uważa, że powyższe należy osiągnąć przez zapewnienie w portalu zorientowanych na użytkownika informacji, usług wsparcia i uproszczonych procedur oraz przez połączenie jednolitego portalu cyfrowego z pojedynczymi punktami kontaktowymi, tak aby w miarę możliwości stał się on wirtualnym punktem kompleksowej obsługi, i aby zapewnić maksymalne zorientowanie na użytkownika; proponuje przyjęcie norm projektowych przewodnika „Europa Web Guide”, aby zagwarantować łatwy w obsłudze i rozpoznawalny interfejs dla wszystkich pojedynczych punktów kontaktowych;

39. zaleca, aby Komisja i państwa członkowskie systematycznie przekazywały za pośrednictwem jednolitego portalu cyfrowego przyjazne dla użytkownika informacje dotyczące wszystkich nowych przepisów UE, które tworzą prawa lub obowiązki dla konsumentów i przedsiębiorstw; zaleca, aby Komisja i państwa członkowskie często konsultowały się w tym celu z zainteresowanymi stronami; podkreśla, że przejrzystość, równe traktowanie i niedyskryminacja mają zasadnicze znaczenie dla swobodnego przepływu usług;

⁽¹⁴⁾ Komunikat Komisji w sprawie określenia i usuwania barier na jednolitym rynku (COM(2020)0093).

⁽¹⁵⁾ Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Przegląd roku: sprawozdanie roczne za 2019 r.

Środa, 20 stycznia 2021 r.

40. zauważa, że państwa członkowskie muszą zapewnić możliwość ukończenia wszystkich wykonalnych procedur administracyjnych dotyczących zakładania przedsiębiorstw i swobody świadczenia usług w środowisku cyfrowym zgodnie z rozporządzeniem w sprawie jednolitego portalu cyfrowego; wzywa państwa członkowskie, aby przyspieszyły prace nad cyfryzacją, zwłaszcza procedur, które mają wpływ na przedsiębiorstwa i konsumentów, żeby umożliwić im przeprowadzanie procedur administracyjnych na odległość i online; wzywa Komisję, aby podwoiła wysiłki zaangażowanych podmiotów, a w szczególności aby aktywnie wspierała państwa członkowskie osiągające słabe wyniki;

41. zaleca, aby Komisja pomagała organom krajowym w każdym państwie członkowskim udoskonalać pojedyncze punkty kontaktowe w celu ułatwienia komunikacji między zaangażowanymi organami w języku angielskim – obok języka miejscowego – i działała jako pośrednik w przypadku nieprzestrzegania terminów lub braku odpowiedzi na zapytania; podkreśla, że pojedynczy punkt kontaktowy powinien zapewniać konsumentom, pracownikom i przedsiębiorstwom następujące informacje i wsparcie, przestrzegając przy tym krótkich terminów:

- przepisy krajowe i unijne, które przedsiębiorstwa muszą stosować w danym państwie członkowskim oraz informacje dla pracowników, w tym dotyczące prawa pracy, protokołów bezpieczeństwa i higieny pracy, obowiązujących układów zbiorowych pracy, organizacji partnerów społecznych oraz struktur doradczych dla pracowników i pracowników, w których mogą oni uzyskać informacje o przysługujących im prawach i zgłaszać nadużycia;
- działania, które przedsiębiorstwa muszą podjąć w celu przestrzegania tych przepisów, podsumowane według procedury, wraz z wytycznymi typu krok po kroku;
- dokumenty, które przedsiębiorstwa muszą przygotować, i ramy czasowe, w których muszą to zrobić;
- organy, z którymi przedsiębiorstwa muszą się skontaktować w celu uzyskania niezbędnych zezwoleń itp.;

42. podkreśla, że pojedyncze punkty kontaktowe powinny dostarczać wszystkie niezbędne informacje na temat wszelkich wymogów biznesowych obowiązujących przedsiębiorstwa w danym państwie członkowskim; zauważa, że przykładami są tu wymogi dotyczące kwalifikacji zawodowych, VAT (stawki, wymogi rejestracyjne, obowiązki sprawozdawcze itp.) i podatku dochodowego oraz obowiązki w zakresie zabezpieczenia społecznego i prawa pracy; podkreśla, że wszystkie istotne informacje legislacyjne i administracyjne, jak również wszelkie istotne dokumenty dostarczane przez każdy pojedynczy punkt kontaktowy powinny być udostępniane oprócz wersji w języku lokalnym także w języku angielskim, jeśli jest to możliwe i stosowne;

43. zaleca, by pojedyncze punkty kontaktowe były lepiej połączone i wymieniały informacje na temat wymogów i procedur, których przedsiębiorstwa muszą przestrzegać w swoich państwach członkowskich, a także informacje sektorowe dotyczące kwalifikacji zawodowych; zaleca ponadto, aby pojedyncze punkty kontaktowe wspierały zagraniczne przedsiębiorstwa pragnące prowadzić działalność w danym państwie członkowskim, a także lokalne przedsiębiorstwa chcące eksportować towary i usługi do innych państw członkowskich, przekazując im otrzymane od innych punktów kontaktowych informacje i niezbędne dane kontaktowe; zachęca w związku z tym Komisję, aby zbadała możliwość nowych synergii, na przykład z Europejskim Urzędem ds. Pracy (ELA), w celu promowania tej wymiany informacji; wzywa Komisję, aby we współpracy z państwami członkowskimi oceniła, czy pojedyncze punkty kontaktowe będą potrzebowały dodatkowych zasobów do realizacji tych zadań;

44. apeluje o współpracę między pojedynczymi punktami kontaktowymi państw członkowskich, aby mieć pewność, że przedsiębiorstwa, pracownicy i pozostałe zainteresowane strony szybko otrzymają prawidłowe, wyczerpujące i aktualne informacje w języku lokalnym i w języku angielskim;

45. wzywa Komisję, by odgrywała rolę koordynatora w zakresie wymiany informacji między pojedynczymi punktami kontaktowymi oraz, w stosownych przypadkach, wydawała wytyczne dla państw członkowskich w celu usprawnienia procedur, zwłaszcza dla MŚP; podkreśla, że taka współpraca powinna również zapewniać wymianę wiedzy między państwami członkowskimi, w tym na temat pracowników mobilnych, zarówno jeśli chodzi o najlepsze praktyki komunikacyjne, jak i wymogi administracyjne i zbędne wymogi jednolitego rynku;

46. podkreśla, że wszystkie pojedyncze punkty kontaktowe powinny być łatwo dostępne za pośrednictwem jednolitego portalu cyfrowego i powinny zapewniać informacje i oferować usługi administracyjne państw członkowskich, przy czym należy stosować zrozumiałą terminologię i zadbać o pełną dostępność, a wyszkolony personel działu pomocy technicznej powinien udzielać skutecznego, przyjaznego dla użytkownika wsparcia;

47. wzywa państwa członkowskie do pełnego zaangażowania się w cyfryzację usług publicznych oraz do wdrożenia wszystkich elementów systemu elektronicznej wymiany informacji dotyczących zabezpieczenia społecznego, aby zacieśnić współpracę między państwami członkowskimi i instytucjami zabezpieczenia społecznego oraz ułatwić swobodną i sprawiedliwą mobilność pracowników UE; wzywa państwa członkowskie do udoskonalenia współpracy i wymiany informacji dotyczących systemów zabezpieczenia społecznego;

Środa, 20 stycznia 2021 r.

48. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by propagowały korzystanie z narzędzi cyfrowych, oraz apeluje do państw członkowskich, by wyposażyły inspektoraty pracy w wystarczające zasoby do wyeliminowania wszelkich form nadużyć; wzywa Komisję, aby zaproponowała inicjatywę dotyczącą unijnego numeru zabezpieczenia społecznego, która zagwarantuje pracownikom i przedsiębiorstwom pewność prawa, a jednocześnie umożliwi skuteczne kontrolowanie praktyk podwykonawców oraz zwalczanie oszustw socjalnych, takich jak fałszywe samozatrudnienie, fikcyjne delegowanie i firmy przykrywki; ponadto wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, by przeprowadzane kontrole były proporcjonalne, uzasadnione i niedyskryminujące; apeluje do Komisji o dopilnowanie, żeby ELA jak najszybciej osiągnął pełną gotowość do działania, aby zapewnić lepszą koordynację między krajowymi inspektoratami pracy i rozwiązać problem transgranicznego dumpingu socjalnego.

49. apeluje do Komisji o dopilnowanie, aby wszelkie nowe dyrektywy, rozporządzenia lub zalecenia dotyczące jednolitego rynku usług zawierały wymóg wzmocnienia funkcji pojedynczych punktów kontaktowych oraz przewidywały odpowiednie zasoby na wypełnianie ewentualnych dodatkowych funkcji w ramach dyrektywy usługowej, bez uszczerbku dla podziału funkcji i uprawnień między organami w systemach krajowych;

Zapewnianie oceny: tabela wyników rynku wewnętrznego i wskaźniki restrykcyjności

50. popiera wstępną inicjatywę Komisji dotyczącą aktualizacji tabeli wyników rynku wewnętrznego przez wprowadzenie nowego zestawu wskaźników, za pomocą których można by oceniać wdrażanie przez państwa członkowskie stosownych przepisów dotyczących jednolitego rynku; zachęca Komisję do uzupełnienia publikowanych danych odpowiednimi danymi pochodzącymi z systemu IMI, SOLVIT, centralnego rejestru skarg (CHAP) i innych odpowiednich zasobów; podkreśla, iż należy skoncentrować się na jakości wdrażania;

51. zaleca, aby w zaktualizowanej tabeli wyników rynku wewnętrznego uwypuklano sprawozdawczość dotyczącą kwestii istotnych z perspektywy użytkownika końcowego i oceniano, czy problemy i skargi zostały rozstrzygnięte, na przykład w ramach SOLVIT lub Sieci Europejskich Centrów Konsumentckich; wyraża ponadto ubolewanie, że w wielu państwach członkowskich narzędzie SOLVIT jest wykorzystywane w niewielkim stopniu i często brakuje w nim możliwości korzystania z najnowszych osiągnięć techniki cyfrowej; podkreśla, że konieczna jest większa przejrzystość, jeśli chodzi o naruszenia swobody świadczenia usług; jest zdania, że tabela wyników rynku wewnętrznego powinna zawierać odpowiednie informacje, w tym liczbę skarg, liczbę wszczętych spraw, sektor naruszeń, liczbę zakończonych spraw oraz wynik lub powód zamknięcia sprawy;

52. wzywa Komisję do przyjęcia metody oceny ilościowej i jakościowej z udziałem wszystkich zainteresowanych stron, obejmującej w szczególności cele leżące w interesie ogólnym i jakość świadczonych usług; podkreśla, że metoda wskaźników jakościowych powinna być przejrzysta i oceniać różnice w regulacjach ex ante i ex post; zwraca uwagę na znaczenie oceny, czy stosowne dyrektywy UE są wdrażane w terminie i zgodnie z intencjami współprawodawców UE;

53. zaleca, aby zaktualizowana tabela wyników rynku wewnętrznego łączyła jakość wdrożenia z istniejącymi wskaźnikami restrykcyjności, a także przedstawiała ograniczenia usług w nowych i istniejących obszarach polityki oraz różne poziomy wdrażania i egzekwowania stosownych przepisów UE; zaleca ponadto, by do wzmocnienia jednolitego rynku wykorzystano również europejski semestr, ponieważ usuwanie najbardziej problematycznych obciążeń regulacyjnych i administracyjnych jest przedmiotem stałej troski; zachęca Komisję, aby przedstawiając zalecenia dla poszczególnych krajów, uwzględniała średnioterminowe działania państw członkowskich, które mają na celu dalsze usuwanie pozostałych barier administracyjnych i regulacyjnych na jednolitym rynku usług;

54. uważa, że Komisja, oceniając postępy państw członkowskich we wdrażaniu reform strukturalnych, powinna analizować ich osiągnięcia w odniesieniu do wykorzystania potencjału jednolitego rynku i dążenia do bardziej zrównoważonej gospodarki;

55. zwraca się do Komisji o aktualizację istniejących oraz wprowadzenie nowych wskaźników, które pomogą państwom członkowskim określić, w jakich obszarach można dołożyć starań w celu poprawy wyników ich polityki, a także o monitorowanie działań państw członkowskich służących zmniejszaniu ograniczeń;

56. wzywa państwa członkowskie, aby wyznaczyły roczne cele krajowe dotyczące otwarcia handlu usługami i przeprowadziły oceny w tym zakresie; zaleca, by Komisja wykorzystwała tabelę wyników rynku wewnętrznego do wykazania otwartości handlu usługami w państwach członkowskich, posługując się przykładem europejskiej tablicy wyników innowacyjności, ponieważ umożliwiłoby to państwom członkowskim podjęcie wiarygodnych, konkretnych i wymiernych zobowiązań do poprawy wyników w zakresie wdrażania i egzekwowania przepisów w obszarze wewnątrzunijnego handlu usługami;

Środa, 20 stycznia 2021 r.

o

o o

57. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
